

– Eg er ingen asket med omsyn til elga helse, og burde nok levd meir i tråd med det eg prediker, seier professor i allmennmedisin, Steinar Hunskår. I går ettermiddag måtte han sjølv «klemma ut» naudsynte dråpar blod — som deltar i «elga» forsking.

Professoren granskar seg sjølv

Avt Kjell Ø. Monsen

Steinar Hunskår frå Alversund er 42 år gammal. Og såleis kalla inn til Statens Helseundersøkelser si hjarte- og karskjanks av førtiåringane i distriket.

Det litt spesielle er at Hunskår sit på begge sider av bordet under gjennomføringa av den kombinerte helseundersøkinga og forskingsopplegget: Som professor i allmennmedisin ved Universitetet i Bergen (deltakar i styringsgruppen for opplegget), og som «pasient». Strilen har snakka med «begge».

Kvifor stilla opp i køen framfor «sjekkebussen»?

Førtiåringen: – Av tre grunnar. Ein; for å få ein enkel, men viktig helsejekk. To; For å få konkret personleg attendemeldeg gjerne med eit «spark bakk», alt etter utfallet av prøvene. Tre; Det samfunnssnyttige ved å bidra til forskning.

Professoren: – Det er viktig at alle som vert innkalla møter, først og fremst for si eiga skuld — men og av di data som vert innhenta i samband med konsultasjonen er viktige i framtidig forsking og eventuelle førebyggjande tiltak.

Det heile minnar jo om ei slags skriftning? Førtiåringen: – Ja, og det er det. Sjølv har eg nokonok kontroll på eiga helse. Eg har aldri røykt, og såleis eliminert ein risikofaktor. Men eg veit det er arveleg hjartesjukdom i familien — og det er noko ein normalt ikkje kan gjera noko med. Likevel gjev undersøkinga, med tilhøyran- og spørreskjerna og gjennomgangen av dette ei unikt høve til å tenkja seg om...

Professoren: – ...det kan vera livreddande når deltakarane ein gong vert i femtiåra. For det er det som er grunnlaggjande ved helsekontrollen: Oppdaga og peika på faresignal, slik at ein kan endra livsforsel og oppleva å verte seksti, sytti og kan henda atti år. Undersøkinga er ikkje for å redde førtiåringane frå å døy av hjarte- og karskjukdomar, men for å redde dei same personane frå å døy ti-tolv-femten år seinare.

Og denne typen tiltak har effekt?

Professoren: – Utan tvil. Dei ti-femten siste åra har talet på personar i aktuell aldersgruppe som har døydd av hjarte-

/karskjukdomar gått jamnt og trutt ned. Dette er ein trend som går att i heile Europa, og som delvis kan tilskrivast fokusering på livsstil og livsstilsjukdomar. Men der er nok andre årsaker til nedgangen og, som forskinga ikkje heilt har oversikt over enn.

Dette meir er eg uroa over den dramatiske auken i tilfelle av lungekreft hjå kvinner. Desse er dobla sidan 1975. Dette er relatert til røyking — og me ser effekten av at kvinner tok til å røykja for fullt for 20-25 år sidan. Lungekreft er bortimot uhelbredeleg. Fem år etter stilt diagnose lever berre éitt prosent av pasientane.

Korleis førebyggjer du framtidige hjarte-/karskjukdomar?

Førtiåringen: – Mellom anna ved å freista å vera medvitn på kva eg et. I dag åt eg to gulrøter til frukost... Men, eg tek meg ein hamburger i ny og ne. Dessutan trimmar eg altfor sjeldan, og det er ein mørk flekk på svamitet mitt. Eg skulle gjerne ha vore flinkare, men eg er ingen asket...

Professoren: – Det er jo slik at ein burde ha vore slik ein predikere at andre bør vera. Men så var det dette med liv og lære...

Likevel, det viktigaste er å ha eit avslappa, men likevel medvite tilhøve til eiga helse. Ein må ikkje stressa for å halda seg sunn, for det er usunt. Ein må kunne ha det godt med seg sjølv.

FANN ÅRA: Professor i allmennmedisin, Steinar Hunskår, er medlem av styringsgruppa bak forskinga som skal gjera etter førtiårsundersøkinga. På biletet gjev han datagrunnlag til eiga forsking. Prøvetakar er sykesøster Ann Berg.

Hordaland-undersøkinga:

I tillegg til sjølve hjarte-/karundersøkinga, er førtiåringane som deltek med og dannar datagrunnlag for ulike forskingsprosjekt. Svara deltakarane gjev skal mellom anna kartleggia ulike tilhøve ved det norske samfunnet.

Professor Steinar Hunskår er involvert i eit opplegg i regi av Universitetet i Bergen. Opplegget skal setja fokus på tre ulike emne;

– Vald (opplevd vald som har påført medisinsk skade)

– Medisinbruk hjå førtiåringane.

– Urinvegsplagar hjå kvinner — der kvar femte kvinnelege deltagar får tilbod om oppfølgjande undersøkinger.

Dette er delforskning som er avgrensa til vårt fylke, og vert omtala som «Hordalandsundersøkinga».

Att og fram om nye Lindås-namn

Avt Hans E. Storheim

Fastsetjing av nye vegnamn er ikkje alltid like enkelt, i alle høve ikkje for bustadfellet Grønfjellet på Lindås. Der vert det no ny offentleg høyring om namnet. Grunnen er at det er at oppmålingsavdelinga i Lindås meiner det er betre å bruka «Grønfjellæ» enn «Gronhaugane».

Statens Namnekonsulentar på Vestlandet gjer det klart at -lia er i strid med reglane i stadnamnlova. Skrivemåten må i så fall verta «Grønfjellia», og dette

namnet vil no gå ut på lokal høyring.

Kultursjef Jostein Myklebust har også uttalt seg om namn på vegane i det aktuelle bustadfellet. Han meiner at Jonskoghaugen og Svebrekkene bør brukast.

Spørsmålet om å bruka Grønfjellia må uansett tilbake til Statens Namnekonsulentar. Dei skal gje endelig tilråding til Statens Kartverk i Hordaland når kommunen har sendt inn eventuelle merknader.

For to vegnamn i Alversund er situasjonen litt enklare. Det gjeld Kyrkjevegen og Prestabrekka. For siste vegen hadde kommunen føreslelse Prestebrekka. Namnet vert uttala «Prestabrekka», og då er rett skrivemåte «Prestabrekka», gjer namnekonsulentane merksam på.

Namna «Kyrkjevegen» og «Prestabrekka» skal ut på lokal høyring. Dersom det ikkje kjem inn merknader, kan kommunen rekna namna som godkjende og ta dei i bruk.